

STADSFOTOGRAAF
ANTWERPEN

2010 - 2011

STADSFOTOGRAAF
ANTWERPEN
2010 - 2011

01
PATRICK
DE ROO

02
ELISABETH
BROEKAERT

03
DAN
ZOLLMANN

04
ALEX
SALINAS

05
MAARTEN
VANDEN ABEELE

INHOUD

006	Een beleid van beelden, Philip Heylen
009	Voorwoord voor beelden, Roger Szmulewicz
011	Personal mapping, Inge Henneman
017	Alex Salinas
039	Patrick De Roo
061	Dan Zollmann
083	Elisabeth Broekaert
105	Maarten Vanden Abeele

EEN BELEID VAN BEELDEN

Er bestaat een beroemde foto van Weegee. Een man met een 3D-brilletje, omgeven door mensen met een 3D-brilletje, kust een meisje, de enige op de foto die géén 3D-brilletje draagt. Zijn bekendste foto's maakte Weegee tussen 1936 en 1945, in New York en grotendeels 's nachts. Hij werkte jarenlang vanuit het hoofdkantoor van de politie in Manhattan en was in 1938 de eerste die toestemming kreeg om een politieradio in zijn auto te installeren. En Weegee werd ongezien populair in New York, een graag geziene gast met zijn grote Speed Graphic-camera en de eeuwige sigaar in de mondhoek. Misschien is hij wel hét prototype van een stadsfotograaf.

Of misschien ook niet. Misschien is de metafoor voor een stadsfotograaf wel dat meisje. De enige zonder brilletje. De enige die niet op dezelfde manier naar de werkelijkheid kijkt...

Een foto is een individuele en morele beslissing die in een achtste van een seconde wordt genomen, of een zestiende, of een honderdachtentwintigste. Fotografen voeren een eigen beleid over een werkelijkheid die ze zelf scheppen. Een beleid van beelden. De enige verantwoording die ze af te leggen hebben, is die tegenover het licht, dat bepaalt of hun sluitertijd de juiste keuze was om de eeuwigheid te trotseren. Fotografie is immers schrijven met licht. In een stad is het licht op elk moment en op elke plek anders. Het onderwerp van een stadsfotograaf biedt dus oneindige mogelijkheden. Sterker nog: het hele project is er een van veel mogelijkheden en met deze publicatie is daar een van gerealiseerd. Over de artistieke invulling van het project kan ik mij uiteraard niet uitlaten. Als schepen van Cultuur bepaal ik mee het beleid dat beelden mogelijk maakt, maar niet het beleid

van de beelden – zeg maar beeldvorming – zelf. Tenslotte is de fotografie de filosoof onder de kunstdisciplines: een vorm van zelfbewust stilstaan bij of aarzelend commentaar geven op zowat alles wat mensen kunnen denken en ondernemen. Fotografen nemen een standpunt in, leveren kritiek, bevestigen of ondermijnen de officiële interpretatie. Ze spelen voor megafoon of voor stoorzender. Zo hoort het ook.

Om eerlijk te zijn: toen me als schepen van Cultuur verteld werd dat er een project op til was met als naam 'stadsfotograaf', was ik nu niet echt verrast. Men heeft ons in het zog van het in Antwerpen ontstane stadsdichterschap al van alles voorgesteld: stadsstriptekenaars, stadsschilders, stads-dj's, stadskoks, stadscomponisten, stadschocolatiers en jawel, een stadskanon-nier. Maar al gauw bleek dat het project van Roger Szmulewicz en zijn team van een heel andere envergyre was...

'Stadsfotograaf' was van in het begin een collectief woord. Het project 'Stadsfotograaf Antwerpen' bestaat uit verscheidene fotografen – vijf heeft de jury er voor deze eerste editie gekozen. En kan ik een groter compliment geven aan deze categorie in de kunsten dan te zeggen: 'Het resultaat mag gezien worden...'? Toch wel. Ik zou willen zeggen: het resultaat móét gezien worden. Het project is niet alleen gemaakt dóór, maar vooral bedoeld vóór veel mensen. Bewoners van Antwerpen. Bezoekers van Antwerpen. Bovendien heeft 'Stadsfotograaf Antwerpen' nog een sterk punt: het project plooit ook naar buiten en plaatst Antwerpen in het buitenland. Met de website wordt een beeldgeheugen opgebouwd van de stad Antwerpen. Digitaal erfgoed. De publicatie en de mediapartners verzekeren de nodige aandacht. Tentoonstellingen in museum, galerie en openbare

ruimte brengen fotografie niet alleen dichterbij de mensen, maar de mensen ook dichterbij Antwerpen.

Ik wens het project 'Stadsfotograaf Antwerpen' vooral het langdurige traject toe dat de initiatiefnemers voor ogen hebben. Het zal voor de uitstraling van Antwerpen een meerwaarde betekenen. En Antwerpen, dat zijn wij allemaal. Kijkt u maar en denk aan de uitspraak van Plato: 'Een stad is wat ze is omdat de burgers zijn wat ze zijn...'

Philip Heylen

Schepen voor Cultuur, Toerisme, Monumenten en Erediensten

ALEX SALINAS

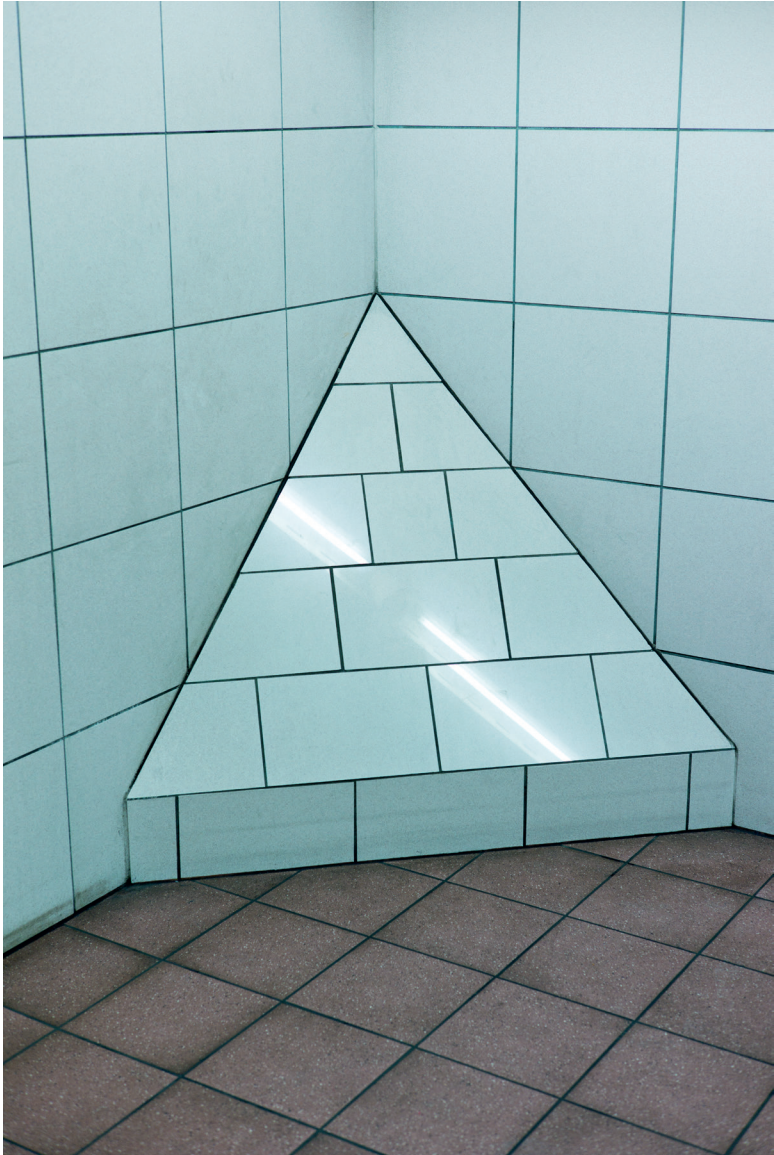
°1971

Alex Salinas is geboren in Antwerpen, waar hij ook werkt. Na zijn studies beeldende kunst volgde hij een avondcursus fotografie en begon als assistent van verschillende fotografen. Tijdens deze periode ontwikkelde hij zijn zeer persoonlijke techniek die erin bestaat subtiële fragiliteit te halen uit een ruwe of toch directe benadering. Ondertussen werkte hij tevens in opdracht voor verscheidene modeontwerpers, merken en internationale publicaties, maakte hij enkele platencovers en werkte hij als portraitist.

Vandaag verdeelt Alex zijn tijd tussen opdrachten en zijn persoonlijke werk.

COLOFON

Concept

Roger Szmulewicz

Fotografie

Patrick De Roo

Elisabeth Broekaert

Dan Zollmann

Alex Salinas

Maarten Vanden Abeele

Teksten

Philip Heylen

Roger Szmulewicz

Inge Henneman

Grafisch ontwerp

un'dercast - www.undercast.com

© Uitgeverij Lannoo, Tielt, 2012

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand en/of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch of op enige andere manier zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgevers.

ISBN 978 94 014 0326 9

D/2012/45/336-NUR 653

www.lannoo.com

FoMu
FotoMuseum

STADSFOTOGRAAF
ANTWERPEN